

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 228 (978) • Четвер, 1 грудня 1994 року • Ціна договірна

ПРИНАЛЕЖНІСТЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

До річниці Всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 року

Літо 1990 року. Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ось два знімки з архіву, вибрані майже навмання. Перший — прикраса давності, другий — майже свіжий; і там і там об'єкти зафіксував роботу рук. Багато, з досвіду останніх років можна вивести враження: руки наші дані виключно для того, щоб голосувати на референдумах і виборах, аплодувати прийняттю при цьому рішенням, обмінюватись протаканними потисками на осесвітніх і місцевих презентаціях.

Якщо дивитися з цієї точки зору, то свою Незалежність ми справді створили власними руками. Тобто — можна пишатися?

(Закінчення на 9-й стор.)

Осінь 1994 року. Фото Володимира САМОХИЩЬКОГО.

Читайте у номері:

ГОЛ Чому України не було видно на Всесвітньому туристичному ярмарку в Лондоні? Я спробував пояснити це словами одному членові убогої делегації, батько якого, до речі, був вилучений після важкого поранення під час війни українською жінкою десь під Києвом. Так от, я словами намагаюсь пояснити: не вистаєє коштів. Мабуть, узбек надто багато хорошего чує від свого батька про Україну. Він мені не повірив!

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

ЧОМУ МИ ВІДНІ?

**БЕЗ КЕРМА
І БЕЗ
ВІТРИЛ?**

Чи бажає
Україна бути
морською
державою,
чи це
тільки слова?

ІІ В історії наших двох держав — Ірландії та України є багато спільного, і аналогії можна проводити, не ризикуючи спантеличити «науковців вісхрипліли» жителів вічозеленого острова.

**ХОЧА ІРЛАНДЕЦЬ НАМ НЕ БРАТ,
ТА ІСТИНА ДОРОЖЧА**

ІІІ 16 листопада 1708 року — чорна дата України. Мало хто пізніше задумувався над тим, що в той сумний холодний день Україна на кілька століть втратила шанс бути незалежною.

**ПОЛКОВНИК НІС —
ПАТРІОТ ЧИ ЗРАДНИК**

Стипендії від облади

Виплачено перші іменні стипендії, встановлені Одеською областною Радою народних депутатів для найкращих студентів вузів. З початку нинішнього навчального року їх одержали Марія Грабовська, Антоніна Оголь та Марія Браткова з держуніверситету, Дмитро Бедров з академії низькотемпературної техніки, Михайло Крота з академії архітектури й будівництва, Дмитро Маркін з політехнічного, Олександр Родимин з економічного, Ольга Дон з педагогічного, Микола Скребов з морського та Софія Сударник з медичного університетів — усього десять козаків та дівчат.

У «Ворскли» — світовий клас

Акціонерне товариство «Полтавська фірма «Ворскла» стає лауреатом міжнародної нагороди «Краще торговельне ім'я 1994 року». Це повідомлення надійшло з Мадрида від президента ділового «Трейд Ліверс клубу». У ньому також запрошення директорів «Ворскли» Віталію Головку прибути у столицю Іспанії, де на святковому ланчі зустріться авторитетні люди Іспанії, політичні діячі, члени дипломатичного корпусу, представники провідних фірм із 25 країн. І там буде вручено приз із сертифікатом, який підтверджує виграшу та членство у престижному клубі. Це сприятиме торговельним обмінам і взаємобудівничому співробітництву між компаніями та діловими людьми з різних країн.

Продиктовано в номер

Миколайська «Банга»

«Банга» — це новий телевізор. Власне, новий для української виробництва, миколайського об'єднання «Фіконда». Таїд досі випускає каукаські концерти з однойменною назвою — «Банга». Між ними та «Фікондою» підписано угоду про створення спільного підприємства. Воно вже почало діяти. За партнером з Литви, який підписав «скретом» технології, — поставка основних комплектуючих, за миколайським співробітником в селішці. Незабаром перші телевізори, що відзначатимуться, як запантові виробники, високою якістю зображення та звучання й сучасним дизайном, надійдуть у продаж до магазинів України, а далі, можливо, і за корубою.

Делікатеси для моряків

Першу продукцію видає як асперверований комплекс Українського Дунайського пароплавства, споруджений у поселенні миколайських військовиків у Суворовому (Ізмайльського району). Підприємство, де застосовано найсучасніші технології й технології, здатне випускати продукцію досить широкого асортименту, що відповідає міжнародним стандартам. Отож, одержуючи заїди ковбаси й копченості, моряки-дунайці зможуть не тільки значно поліпшити й урівноважити щоденне меню, а й заощадити значну частку валюти, яку досі витратили на закупівлю продовольства в зарубіжних країнах.

Криворізького Чикатила взято

Працівники Служби безпеки й Управління внутрішніх справ Кривого Рогу затримали 35-річного бізнесмена, а минулому офіцера армії, котрому пред'явлено звинувачення у звораченні вбивств дев'яти чоловіків, з котрих восьмеро — жінки. Злочинців своїм чи жалівся аполічии в кількох районах Дніпропетровщини та Кривому Розі. Він не тільки зазнався у вбивстві, а й показав місця, де сковав тіла жертв. Міська прокуратура проводить слідство.

Таємниця Холодного Яру

Унікальна експозиція під назвою «Холодний Яр, 1917—1921 рр.» відкривається у Черкаському краєзнавчому музеї. Організована аона Центром пам'яткознавства НАН України. Українським товариством історії та захисту пам'яток та культури і черкаським обласним товариством «Тархатимирський клуб». Вперше в Україні пред'явлено рідкісні репліки, що досі перебували в руках колекціонерів. У захисті пам'яток і архітектури аона дністерських орієнтирів, що стосувалися вони діяльності так званої Холодноярської республіки: військового об'єднання, що вело збройну боротьбу проти більшовицької протекції чотирьох років. Загварована комуністичними істориками як бандитське утворення. Холодноярська республіка та її воєні, що склали основу для дальшої наваисно «Воля аона смертної», досі нао реалізовані Українською незалежною державою.

Виставка про гарячі-холодніорієнти — перший крок до ановлення історичної справедливості.

Слід кількох членів УНА зник у Грозиноу

Як повідомив аступник голови УНА—УНСО Дмитро Корчинський на прес-конференції, група членів УНА—УНСО, серед яких народилися аутенти України Юрій аона і журналістка Наталія Чаругі, зникли в понеділок аучері ао у аиторку уррації по дорож у Грозиноі. Ніакої інформації про них поки що немає. Телефонного зв'язку з аопівними членами УНА—УНСО. До речі, акон України забаронив аучері ао мажани України у боюах діях за мажани країни, що, на думку керівництва УНА, суперечить міжнародним нормам. А аовідомлення групи УНА, за повідомленням Д. Корчинського, випетла до Грозиноа як метою вивчення на місці ситуації, що склаася».

Парламентська хроніка

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ, «Голос України»

Уважна робота над законопроектами

Денне засідання 29 листопада

Одним з центральних питань, що слухалися цього дня, був проєкт аконону України про внесення змін і доповнень до Кодексу аконоів про працю, й Голоса Верховної Ради, й міністр Михайло Каскевич, який був доповідцем, зауважив, що наше законодавство про працю надто неаосконале і в цей напружений для суспільства час пробує серйозних змін. Тим більше, що на підході проєкти аконоів про оплату праці, про відпустки, про вирішення колективних спорів та конфліктів, які суттєво вплинуть на зміст Кодексу аконоів про працю. Тому доповідач запропонував внести тілкий дев'ять змін у діючий кодекс, з тим щоб його адоосконалювати.

Депутати не погодилися «з ходу» проголосувати за окремі доповнення. З

місь пішла адова апитання. І про те, наприклад, хто відповідатиме за працевлаштування випускників шкіль та інститутів, які організації мають вирішувати проблеми зайнятості і яке місце у вирішенні цих проблем займатимуть профспілки.

Питання «добрий» депутати, які взяли участь у обговоренні. Законопроект не пройшов навіть у першому читанні і був повернутий для подальшого адоосконалення.

Подібно доя спіткала і проєкт аконоу України про аспітій комісії. Тільки тут вирішальну роль зіграло прагнення депутатів бачити свої комісії з чітко окресленими функціями, виокремленими й відповіаальними, що, за словами народних обранців, не відчужаюся аж до останнього

часу і бракує в запропонованому законопроекті.

У азіл ледь було не спалахнула атяжиа політична ааврка, коли дійшли до слухання інформації тимчасової депутатської комісії про результати перевірки використання Україною кредитів СІМВ, або, як назвали це питання окремі депутати, «кукурудзяної справи».

Колн народної обранції вислухали виступи І. Танюка і О. Кашенка, багато з них аадали апитання: чому, коли немає ніяких претензій прокуратури та інших компетентних органів, які вивчали обставини використання кредитів, вони повинні втягуватися у дискусію і виносити якісь рішення?

Наприкінці денного засідання проведеного проєкту аконоу України про ратифікацію Конвенції про охорону біологічного різноманіття.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

І про дитячі свята не забули

Ранкове засідання 30 листопада

Одразу після рестарції народних депутатів голоубачий Олександр Раченко запропонував розглянути у першу чергу питання про внесення змін і доповнень до чинної Конституції. Аконоу України «Про внесення змін до статті 114-5 Конституції (Основного Аконоу) України та Аконоу України «Про внесення змін і доповнень до статті 97 і 114-5 Конституції (Основного Аконоу) України (з айськових питань)».

Піа час «розмовляв» депутат Михайло Ратунський вий аапек Генеральній прокуратурі, Міністерству та Службі безпеки України про розсадування ападілків шантажу і насильства над членами Конфедерації українських націоналістів, що мали місце у Донецькій області, Харкові,

Одесі, Криму. Було опрааовлено аакон депутатів України про побітні депутати Віктора Шестакова, про що було аано відповіае аорунення Верховної Ради.

Депутат Леонід Гирман аавив, що адовча системи поаання і висвітлення депутатських аапитів українське законодавство, порушує його конституційні права. З цього приаоду він звернувся до Президента і Голоса Верховної Ради з вимогою впровадити ці процедурні рішення. Аааї депутат Сергій Драгоманов запропонував Національному банку та комісії Верховної Ради проаналізувати аказ Президента щодо компенсації громадянам аозаажені через приватизаційні сертифікати на

предмет його відповіаальності чинному законодавству про приватизацію.

Згадавши, що не за горами новорічне свято, депутати внесли до порядку денного питання про організацію аітичес аят.

З питань аово внесення змін та доповнень до Конституції України аавив перший аступник міністра авордонних справ Микола Макаренків, за пропонування внести до Основного Аконоу положення про виникнення іноземних аержав. Перша спроба аоновити проану у конституційному праї не аадалася — аікаляла дискусію і сама процедура запровадження такого інституту, і пропозиції Микола Макаренків аавести право виникнення іноземних аержав аікаляло до компетенції Президента України. Проєкт аконоу направилено на доапровадження.

Костянтин ПАРИШКУРА, «Голос України»

Точка зору

Народні депутати Верховної Ради України розадали питання «Про аказ Президента України «Про неадаклний аходок щодо присвоєння земельної реформи в сфері сілськогосподарської виробництва» перемелас на наступний аитання. Провести алі внесення питань до порядку денного стало посилання кількох депутатів айой орієнтації на аачето аапек порушення аказом Президента аосьми пунктів Основного Аконоу України — Конституції. Аа жалів, в Україні досі не існує незалежного органу, який би чітко аао висновок у останній інстанції — Конституційного аду. Сам Президент на прес-конференції, аа відбулася напередодні, відмався азувачення у порушенні нин Конституції.

Член Конституційної комісії України Сергій Голубатий у розмові з нашим кореспондентом аавив аозаажені: поаання Конституції в агадуванню акази Президента не було. А аскільки

Як розірвати зачароване коло?

е так, то Верховна Рада України не повинна була навіть розадаати це питання. Аяко порушення Конституції в діяльності Президента мають місце, вважає С. Голубатий, тоді вони мають розадаватися у парламенті. З аотриманним новим мірою Регламенту, тобто розглянувши кожний конкретний випадок спочатку у відповіальній комісії.

Перший вице-прейер України з проєктом економічної реформи Віктор Писаків поамаавля про те, що перша партія майнових приватизаційних сертифікатів уже відрадувана, а на порядку денному Верховної Ради — розадаа списку айпримств, які не підлягають приватизації. Заваж аумки протиставили різних груп і фракцій Верховної Ради про проблему приватизації, можна пропонувати ситуацію, аки депутати не аідуть аолок. А без цього розпочинається магову приватизацію, аяко буде неаусто.

За всім цим протікає проблема з проблемами: розмежування повноважень

Верховної Ради і Президента. Незабаром Президент внесе проєкт Аконоу про алаву. Його поки що ніхто не бачив, але чи аавляється у такий спосіб зняти всі проблеми? Комісійний президент України аесіа Кравчук у розмові з нашим кореспондентом аавив: прийняти таку аану малу Конституцію буде непростіше, ніж аесіакомаштиаий документ, який аосааовує всі асе. Більше того, піа час перебування на алаві А. Кравчука стикався з тими самими проблемами, що й новий Президент. Так само намагався він разом з П. ашовим прийняти аюсь на аразок аконоу про розмежування алаи між законодавчою та виконавчою гілками. Але почалося обговорення, і все повернулося на круги сво: центр і регіони, повноваження регіонів».

І все ж хочеться вірити у аоздоровий аузав, який допоможе розірвати це зачароване коло і почати, нарешті, щось робити.

по-новому заспіваєм?

Сергій ДАНИЛЕНКО.

Пишемо нову Конституцію України

них послуг «Трансферу», організатор громадського об'єднання—політичної кафедри «Позиція-94» вважає, що настав час збирати каміння.

стві саідчать, що доцільно продоткувати не доход (прибуток), в кожную фінансо-

ую операцію в межах 7 відсотків. І при цьому не маючи жодної гарантії, що за бюджету замість німіших різниць платежів, зборів, мита і т.д. Та бачив в тому, що це не тільки і не лише гарантія, а й гарантія продавцям, собі та державі і розподіляти те, що створено чужою працею і чужою логікою, а не своєю власною працею у ринку через наукову сферу? Чи не настав час створити в нас, у країні, яку ми називаємо Україною, не тільки офіційний інститут приватної власності?

На мій погляд, без глибокого усвідомлення суспільством, кожним громадянином сутності приватної власності у нас не буде ні тільки ринкової економіки, а й послідовного незалежного держави.

— Під «парасолкою» приватизаційських ідей ви зібрали у кафедрі дупки п'яні націоналісти, і соціалісти, і центристи, і радикалки. Схоже на те, що в коаліції зльвівській, ви керуєтесь армійським принципом: той, хто пропонує ідею, сам і втілює її в життя.

— І пожинає плоди... — додав уже як буржуа. Нічого дивного. Лише зашорені вузькополітичною програмою, а

— Як же йому залобігати?
— Чимсиріш приймаєш Основний Закон, де було б зафіксовано: «Громадяни України володіють результатами своєї творчості і праці. Власність України і населення — неадоткорна, охоронюється державою. Безплатна передача державної власності у власність осіб України і за кордоном заборонється. Державною власністю управляють державні структури на засадах персональної відповідальності. Бездіяльність у сфері управління державною... пiсцувана».

— Я певен того, що всі ми ходимо під Богом і під п'втюю (пресу називають четвертою) назою — назою капіталу.

по території владно... сорозалимо мову
чотирьох... мов...
про... мов... лише тоді, коли вона
набуває скамандано-кримінального за-
барвлення. Щодо понять «буржуа»,
«капіталіст», то зумисно ажважу їх
так часто: готую аглістичне підпору
для застрягшого дня України – держ-
жави господарів, приватиків власників.
Нині ж зубожилі національні капіта-
ліст на обстаній гроші вилупств у свій
колективний конографію. Бізнес від-
каждо... вої...
появляються початківцям-господарам. А що-
до віри у застрягний день... Ви ж зна-
вичите: поки що тривають «замарні-
ті» між державою та її громадянами.
А ставши віра за життя.

Розмову веда
Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Віктор МЕДВЕДЧУК, правовий оглядач

Основний Закон — не партійний статут...

[illegible]

Чи зможе навіть така авторитетна комісія уникнути конституційної кризи, узгодити різні політичні вектори, одержавши суспільні дивіденди у вигляді півалани омріяного всіма громадянського суспільства та правової держави?

Позитивний результат можливий лише задовольнившись зосередженням уваги не на вгамуванні амбіцій окремих держав, а на досягненні загальної мети. Згідно з цим принципом, який проголошено в преамбулі Декларації незалежності, «всі люди створені рівними» і «вони наділені певними невідчужуваними правами». Ці права належать до трьох категорій: природних, невідчужуваних і невідновлюваних. До природних належать життя, свобода і пошук щастя. До невідчужуваних належать життя, свобода і пошук щастя. До невідновлюваних належать життя, свобода і пошук щастя. Ці принципи сформувалися в результаті довгої боротьби за свободу і справедливість. Вони є основою американської демократії і є основою американської мрії. Вони є основою американської демократії і є основою американської мрії. Вони є основою американської демократії і є основою американської мрії.

знайшло підтвердження і під час президентських виборів, і під час парламентських виборів.

Конституція і процес її прийняття не повинні бути предметом політичних та ідеологічних спекуляцій, адже за новою Конституцією має жити все суспільство, а не одна яка-небудь політична група або партія.

Звичайно, в Конституції має бути знайдено компроміс між унітарними та федералістичними принципами, завдяки розширенню повноважень місцевих органів влади, створенню пільгих економічних зон тощо.

Загальною ідеєю, що організація влади виростає з відносин владості. Свідомість ситуації полягає в тому, що конституційне вирішення відносин влади створює йтиме парасельно з реалізацією програми інституційних перетворень, запропонованих Президентом України: Якими вони будуть? Адже від відповіді на це питання значною мірою залежить економічний розвиток, соціальна заагода в нашому суспільстві.

Досвіда розуміють краще свідати про те, що людина на себе предпощує едквітнізні, ніж на буж-жого едспулататора (незаежжю від того, хто це — держ-жовий, приватний, власник). Увесь світ сьогодні шукає шляхи подолання відчуження працівників від резу-лтатів їхньої праці. І в нашій ситуації потрібно рятувати товаришовиробника, незаежжю від того, яку форму власності він представляє. У Конституції необхідно за-кріпити право приватно виробляти, а не приватно привласнювати — в цьому може бути роз'яснення ба-гатої наших проблем. У такому разі Конституція ста-дає можливість розробити детально законодавчу

нормативно-правову базу, з допомогою якої потім соціально орієнтувати економічні процеси.

Особливого значення набуває визначення в Основному Законі функцій держави. Тривалий час усевадаючи держава в тоталітарному суспільстві породило не тільки психологію сліпого повоління, але і постійний, часто підсвідомий протест проти всевадаючи державної бюрократії. Чи не тому в існуючих проєктах Конституції так багато місця відводиться характеристичній держави?

Проте діапазон думок ідзичайно широкий: від усунення держави від активної управління суспільними процесами, до суті створення її на «міжних сторожах», до закликів відкинути геть думи про пріоритет громадянського суспільства і зватися за наведення порядку шляхом жорсткого адміністрування.

Показово, що і визначення держави тавож надзви-
чайно різноманітні: вона і правова, і національна,
демократична, і соціальна, і унітарна, і соборна. Але
ж відомо, що всі ці якості досягаються не простим за-
писом у Конституції, а зусиллями громадян.

тій самій конституції, а вона, в свою чергу, є основою цілісного громадянського суспільства, в якому пропонується віднайти людям, її правам, — це умова виходу із кризи, що їй нині опинилася. Співаділення між державою і громадянським суспільством має бути оптимальним. Сьогодні держава повинна піклуватися про розвиток інститутів громадянського суспільства, а воно, в свою чергу, має сприяти децентралізації соціального управління, змінити місце себе в суспільстві, стати жвавим чинником економічного розвитку, а не економічного прогортання, бути провідником розвитку, без вторгнення в конкретні справи підприємств, фірм, об'єднань та інших суб'єктів господарювання.

Розумію, що складні політико-економічні положення надзвичайно важко перекласти у конституційно-правові. Конституційній Комісії доведеться багато потруди́тися над цим. Перебачаючи вірогідні труднощі, можливості перманентної конституційної кризи, Президент запропонував прийняти спочатку закон про створення органів Конституції.

Звичайно, він не може повною мірою вирішити завдання, що ставляться перед Конституцією. Він тільки відіграв частину. Але адекватні здійсненню економічних та політичних реформ діалі вихади. Ми маємо довго продукувати непорушні закони, тому прийняття Конституції має стати основою систематизованого законодавства в Україні. Наше суспільство вже «дозріло» до Конституції.

ОСТАННІМ часом з острахом чекає на чергову порцію їжі. Приїждять раптом гості, як раніше бувало. Звісно, треба шось на стіл ставити. Самогон грати не навчився, саниної та курячої на базарі не продав. Цицкає, да, одного рганку почує, як у будинку навітряні на п'ятому поверсі заспаєся півні. Тільки недовго він там свій голос демонує.

Такот, місячну зарплатню вкладає у приємні знайомих і близьких, а потім мститься їм тією ж монетою: ходиш до них у гості. Як теж помучилися. Але це, ніби то і нежур, справа звичини. Врешті-решт, живуть якось вегетаріанці, а дехто взагалі голодувати призначився. Кажуть, що організм без їжі два тижні витримує. Більш того, в одній газеті про читав, що деякі особи добилися видатних результатів — трималися до 30 днів. Є перспектива. Тим більше, що за довгі роки ми звикли рекорди роботи надбаним повсякденністю. Зате, вірогідно, ми недовго не матимемо проблем зі стількома водами. Незрозуміло тільки, що ж тоді матеріальні цінності виробляють і кому вони будуть потрібні.

Хоча, якщо треба, то потерпіти ще можна. Знати б, заради чого і скільки. Гадаю, у тридцять днів не ахалдемо. А то ахалдемо, що «матори» ніх розбратили не можуть, де же, скажіть, чого ми маємо і худі йти. Через ці сумніви я не знавша намагавшись ішеством (майно), створене у період будівництва соціалізму, повернути будімо законним власником. Уважив б собі, раптом повернувшись дозволешійні фабрикації, поминки (капіталісти, одне слово) чи їм наважиди й зажадають добром своїм заволодіти. Ото проблема буде!

Це ж сфери фантастики. Хто ж усе-решт поаїрять, що ми ірештї поаїрять крадія перебуваєм і перерозаїм на обрії не маючть чергої історичні перетворення?

Чому так туго йдуть до нас інвестори. Іх зовсім не халлюють навіть національні проблеми. Ім, бачте, гарантований прибуток подавай і впевненість, що затрачений готівкою, а скоріше за все усіми партії, групи, організації, руху, що ви-

стуватимуть від його імені, не експропріують одином махом усе, що є на землі України, та й борги відмовляться віддавати.

Спитали б ян в робочого люду, що він хоче соціалізму, капіталізму чи шоб жити було добре?

Поворотом до ювілей. Важко зрозуміти й пояснити ту транспортну чехарду,

що починається задовго до будь-якого урочистого заходу. Що за пристрасть у нас таля: створювати зручності для одних за рахунок нервів і здоров'я інших? Перериваються за кілька кілометрів до місця вікопомних зборів вулиці й тисячі автомобілів вишукуються у кілометрах за затори, а їхні пасажери записуються до лікарів, на роботу, на побачення...

Марко ПИВУЛЯ, незалежний оглядач

ЗАЙТИ НА АСФАЛЬТІ

Роздуми біля парадного під'язу

Жартуни говорять, що шлях до серця чоловіка пролягає через шуднок. А як проїтиш до розуму людей, відрізати їм таку сполучення кім'юти, скажіть, важко. Тільки ж ті, хто йшов до найвищої влади і приставляв служки народів, ймовірно, здогадувалися, яким чином можна посидіти загальною байдужістю. Тим часом, поки що не видно змін на краще. Чи як у прикрасі: обійняти три роки життя. А раптом народова терпіння й харчі на не вистачить.

Ще більша наївність пішоходів громадянської маси, змушена частити міський транспорт. Уляшми у відчай, полишають спробу скористатися тротуаром, автобусом, трамваем, починають дрібними пересіданнями в думі й чаді долати автомобільні потоки, підстерігають скачуть по тротуарах, аби дістатися до місця призначення.

Навіщо здогадатися, які думки розлягаються в їхніх головах у цей момент. Повітря до представників трудових колективів, які засадоють, керують міськими властями, а зараз і до самого свята таке тріпотіння нервів не додає.

Залишається здогадуватися, навіщо так сполучення кім'юти, скажіть, важко. Шоб краща частина суспільства ахалдемо дісталася до місця проведення заходу? Але ж є інші способи, відправлений у багатих країнах. Достатньо кім'юти літальних на мотоциклах, шоб проявити безперешкодно найважливішій делегації вулицями міста.

Можливо, це робиться з метою безпеки. Важко собі уявити, що зловмисники прориваються на танку, а проїти тільки підармійським не пробачить. Але ж в нашому миролюбному суспільстві такий погали люду, що задати ачичити теракт, так готуються ари, як показує практика, заздалегідь. Ім навіщо? Скоріше Міністерства внутрішніх справ не перешкода.

Тоді що ж? Можє, таким чином намагаються створити авторитет влади й здобути любов і поаути спігномажем? Але ж це не найкращий спосіб досягти такої мети.

Жартуни говорять, що шлях до серця чоловіка пролягає через шуднок. А як проїтиш до розуму людей, відрізати їм таку сполучення кім'юти, скажіть, важко. Тільки ж ті, хто йшов до найвищої влади і приставляв служки народів, ймовірно, здогадувалися, яким чином можна посидіти загальною байдужістю. Тим часом, поки що не видно змін на краще. Чи як у прикрасі: обійняти три роки життя. А раптом народова терпіння й харчі на не вистачить.

Фотю В'ячеслава ПУШКАРЬОВА.

ВЕСЕСВІТНІЙ туристичний ярмарок у Лондоні — один з найпрестижніших у галузі туристичного бізнесу. Проводиться раз на рік, завітали представники країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Віталій БЕЗНОСИОК, президент корпорації «Українціалітур»

ЧОМУ МИ ВІДНІ?

Враження від Весесвітнього туристичного ярмарку в Лондоні

не іноземці, ніби я не бачили, що попередити стаять моїми, і не худі, жіночки, штовкаючи, обминали їм, стаячи попередіть, ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Ось враження на шляху до Лондону. Однієїдцяти години ранку ще немає. Ми на борту фешенебельного «Юніона». Серед різних за національністю пасажирів різко виділяють ариєрст представників країн, які має собі рівних. Саме на цьому ярмарку провідні держави світу реалізують близько 70-75 відсотків своїх туристичних програм. Значнійо, ариєрст закордонних договорів туристичнім сягає десятків і сотень мільйонів доларів.

Відзначено ювілей автокефалії

У Чернівцях завершилися наукова конференція з нагоди 70-річчя визнання автокефалії Української православної церкви та 120-річчя Чернівецько-Буковинської митрополії і теологічного факультету Чернівецького держуніверситету, організатором якої виступив митрополит Чернівецький і Буковинський УПЦ Київського патріархату Данило.

Окрім історичних аспектів цих подій, на конференції розглядалися й питання співпраці церкви, держави й школи. Учасники конференції ознайомилися з роботою недавно відновленої при Чернівецькому держуніверситеті філософсько-теологічного факультету.

Василь БАБ'УХ.

Російська фірма закупить сільськогосподарську продукцію — цукор, м'ясо, масло тваринне, олію, молоко сухе, сир, ковбаси та інші.

Оплата — на будь-які рахунки у будь-якій валюті.

Забезпечимо зустріччю поставки промислових та сировинних товарів з північного заходу Росії.

Телефони у Санкт-Петербурзі: (812) 224-19-75, (812) 542-04-79; факс: (812) 224-12-55, (812) 542-15-01.

Без національної гордості держава не збудувати

— Григорій Федоранчу, остиним часом тільки я мчу нирками, що наша промисловість і П наука україн держави. Чи я справді не такі задрі і в розумі, і а діал?

— Не говорити про духовні, культурні надбання. Це справа гуманітарії. Але в галузі науки, виробництва Україна стоїть на рівні наймогутніших держав світу, одна здатка сьогодні будувати авіацію і надпотужні літаки, важкі ракети і стрічні танки, випродавати надсучасного статусу електроніку і не знає в світі матеріалів. Жодна країна сьогодні не може добувати таку конфіденційного захисту урядового зв'язку, як це зроблено в Україні. Науковці нашої держави, якщо поговорити а цілому, мають на своєму рахунок відкриття світового рівня стільки, скільки їх асього у 3—4 країнах.

Україна має достатню інфраструктуру науки і аиробітництва для всіх технологій, що може порівнятися з інфраструктурами США та Японії і випереджати аналогічні структури країн Західної Європи. Країни уні Західної Європи розділюють здобутки України як досягнення світової цивілізації. Тому і допомогу подають більшу, ніж рідній Україні. І не дивно. Бо наші науковці чини державк ігнорують нашу справу.

— Саот претензії а наших чини а не мали б ак-

Григорій Федоранчу, 1943 року народження. Закінчив Одеський політехнічний інститут у 1969 році. Працював інженером-конструктором, начальником спеціального конструкторського бюро. З 1991 року — директор науково-дослідного інституту «Уканд» (української конденсатори) при НВО «Катіон». Кандидат технічних наук, дійсний член Української академії національного прогресу. Науково-дослідний інститут «Уканд» серед наукових установ оборонної заклади

З дось «У»:

Україні це з часів завоєвувала КБ носіїв виробів місце. Особливо результативні НДІ країною мінні над розв'язанням проблем конструкторів. Завдання «Уканду» виробити заводу «Катіон» дістали високу оцінку експертів на міжнародних виставках у Німеччині, Англії. Набавим технології а «Уканду» зацікавився цілий рад фірм Заходу.

Сьогоднішній директор цього інституту — істе «Уканду» України.

ласти чіткіше, аргументованіше?

— Ось нещодавно ми брали участь у виставці «Машини будувати-94». Вона засвідчила, що конверсія оборонної галузі аже на завершених. Україна аже сама акупує відеомагістрони, кероски, 6—7 тисяч швейних машинок, цілу гаму запасних частин і до-решотуванням аеротехніки, безцінної побутової техніки. Це аселе оптимізм. Гітнати інше — консерватизм уряду. У розмові з директором «Уканду» Кабінету міністрів, міністр машинобудування пан Петров повідомив, що уряд планує зменшити ставки податків на додавання вартість, змінити податок з доходу податком з прибутку і впровадити податки на нерухомість. Але ми не погуляло головному: що податки будуть у цілому менші. Бо ж якщо цього не станеться, то економіка України ніколи не встане.

Складається враження, що розподіл нашімне працює на розвал, в не кв прохотітання

держави. Сагітова наука стверджує, що податки у сукупності не повинні перевищувати 30—35 відсотків від прибутку. У нас же цей механізм, наче двірський рукою, так акрутилий, що при великих обсягах акробітництва підприємство може стати ше й боржником.

Ось наш НДІ у третьому кварталі цього року при нааазі сплати державі 45 відсотків від загального обсягу робіт, або біля 100 відсотків від обсягу прибутку. Та ніде у світі нема таких драконіських податків, крім хіба що а Росії. Наприклад, у Китаї держава збирає лише 20 відсотків податків від прибутку, біда Румунії — 45.

Але ж наш уряд понае аносі податковні ставки неадекватним дефіцитом у бюджеті. Маже, не аинувешай заїхати?

По-перше, великі податки не тільки не сприяють розвитку економіки, але і зменшують надходження кош-

тів у бюджет. Бо а разі закупівель виробництва нема реалізації, а отже, нема і податкових відрахувань. По-друге, аносі процентні ставки криміналізувала акробітництво, торгівлю, комерцію. Замість безготівкових розрахунків поволада почали апроваджувати готівкові, в їх ні за яких умов правохоронні органи ае оподатковують. Сьогодні праемаєш, перш ніж почати будь-яку справу, шукає шляхи, як обійти податкове законодавство. Все це у сукупності призводить а порожнечі у бюджетній кишені.

— Григорію Федоранчу, а чам ае посягаєте той факт, що українські мільярди осідують у закордонних банках?

Це під одного держави. Як і а податковій системі, так і у валютному регулюванні уряд перегує палицю, забірає кошта стільки, що стає неможливо ачувати ніяк і зовнішній ринок, переводити гроші в українські бакки. Якщо зробити податки нижчими, як

в інших країнах, капітал потече до нас, а не від нас. І априкладом найрозвинутіших країн, скажімо, Японії, парадокс мусить створити такі законодавчі бази, яка стимулювала б експорт і робила неадекватним импорт, крім енергоносіїв. Наприклад, у Німеччині на суму анівового товару дозволяється повернути тільки 10—15 відсотків імпорту. Зате стимулюють приплив у свої банки валюти. Таким чином вони дають поштовх до розгортання власного акробітництва.

— Крім суті економічних перетравів, що, ані наш парла, сід а першу чергу зробити а Україн?

Першого гуртня включуються три роки, як народ України підтвердив своє прагнення до створення незалежної держави. Сьогодні потрібна зовсім інша перетра наших людей, що ми самі здатні вирішити асі свої проблеми, що аже і сьогодні у цей скрутний час у нас зросло багато добрих справ. Час дайального «корупціоністського» мукви. Треба не розкидати, а збирати каміння. Тільки коли ми будемо гордитися, як кожна нація своєю дідиною, наші Українок, ми зможемо побудувати справді провітну державу. І для цього у нас є все: розум, і працотівність, і шира доброта. Дає бх тільки нам Бог златого у нещому мільйоні долі і любові до нього.

— Дякую амі а розмазу і співзвучності, що аші побудована будуть печуні не тільки у столичній кишені, а й у кожному ауточку України.

Григорій ані
Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницький.

Нафта і незалежність...

Чи можливі їх об'єднання?

Так, азербайджанське одержало постачання нафти — стратегічна національної безпеки всіх країн. Україна прагне отримати азербайджанське одержало постачання нафти. Цюому забавляє аномаліст.

Костянтин ТАВРИЧЕСКИЙ, журналіст

НАФТОТЕРМІНАЛ В ОДЕСІ: КОЛИ НІХТО НЕ ПРОТИ

Друга черга нафтотерміналу під Одесою — 40 млн. тонн нафти на рік. Вона дасть можливість реекспорту нафти у Європу і зберегти валюту на транзиті. А також постачати нафту на власні заводи Кременчуцький та Лисичанський. Проект — дітя дорожнього галузі. Подібний термінал у світі аже біляко 500, 80 % з них побудовані комерційними фірмами з Монако та «J.R. Kemper» з Великобританії. Цей консорціум і втрав серед 32 учасників таєдер на будівництво морської частини одеського терміналу. Загальна вартість проекту — 30 мільйонів доларів США. 95 % вартості будівництва передбачається

витратити на поліпшення екологічної обстановки в районі Чорного моря. Нова будова дасть змогу закрити існуючий а центрі Одеси термінал, обладнання якого старі і тому його чинство доводиться зупинити. Міжнародні організації, зв'язані на репутатію виконання робіт, знову застрахують об'єкт і رای аній нафти аже необхідну допому. Незважаючи на це, доклада нафтооборонного комплексу аже біляко двох років точиться суперечка. Була це одна стаття і а «Голосі України». Самості ідею будівництва терміналу насторіжко справляла есенів. Потім коли ознайомили з проектом, стали його осмикати.

Дивно? Анітрохи. Здійснення проекту не поліпшить, а погіршить екологічну ситуацію в регіоні. Коли наш кореспондент поцікавився у директора будівництва терміналу Анатолія Ністраску, чому ж тоді есенів вилізу заводу протестувати будівництво. Анатолій похитав плічачі і подоробив про це акцію. Керували нею чомусь московські «зелені», а не місцеві. Учасників акції ані дояток до варію погоди і теплого моря» платили по півсті долара на добу. Водочас будівництва аналогічного терміналу в Новоросійську московські «зелені» «не поїхали». На засіданні ради Сілля науковців та інженерів об'єднані України за участю керівників науково-технічних товариств, що відбулися 23 листопада у Києві, аначальні управління інвестицій Держкомнафтогазу Анатолія Зогула розповіли про деякі речі, що безпосередньо стосуються робіт у Новоросійську.

Коли ми вдали по інтерв'ю, аначальні можливість реалізації проекту, скрізь, від Анкари до Самсуна, нам наступали на п'яті розсипи. Вона також зацікавився сідом схемою постачання нафти з Бізакосоду і поцікавився стегі конкретності. Самсун нам треба «аказати» першину.

Далі була це цілкісна інформація: розсіяні аже наміт замовили проект вафтропроводу Анкара—Самсун ... українським проектувальникам.

Цюому асему є пояснення. В Росії передбачається сід видобутку власної нафти, транспортують її з пінічних родовищ, визнають величезний витрат, тож цілком аівирно, що росіяни проахотять варіанти постачання нафти з Бізакосоду замість транспортувати її з власної Шпеню.

В Україні протидія терміналу залишилася на сьогодні одні — Одеська обласна Рада народних депутатів. Вона й блокує будівництво. А Верховна Рада України має прийняти рішення з цього питання і остатині інстатити. Після завершення чергової — скільки їх аже буде — екологічної експертизи...

Одеса—Київ.

На зйомку: можливе місце спорудження терміналу.

Фото Олександра ЄЛІМЕНКА.

ПРОДОВОДНИК В НОМЕР

Ціни зростають у Вірменії також

Урядом Вірменії прийнято звернення до населення республіки напередодні очікуваного 1 грудня підвищення цін на більшості тарифів на електричну енергію. Ціна на одиницю електричної енергії зростає, зокрема, на 10 відсотків. Підвищення цін — це продовження економічної політики уряду. Попытки реструктуризації в республіці стануть неможливими, коли на відмовитися від політичних дотаций, і як і раніше, мати бюджет з величезним дефіцитом. Уряд має намір збалансувати компенсації підвищення цін працішаним бюджетним організаціям і малообезпеченим верствам населення. Пенсіонерам, інвалідам, багатодітним сім'ям, безробітним. Одночасно виробничим підприємствам державної галузі рахують доводно підвищити зарплату своїм працівникам із власних коштів, виплачуватимуть компенсацію за підвищення тарифів на електроенергію.

Чеченців примирити Росії?

Прас-служба Президента Росії передає текст звернення до Б. Єльцина керівника суспільства Російських закордонних справ І. Яковлєва, говориться: «Із кожним днем, з кожним годинною загострюється напруженість між Росією та Чеченією. На території Російської Федерації фактично іде громадянська війна, пелетись кров'яні жителями». Автор документа закликає до зупинки війни, пропонує: «Негайно зупинити кров'яний конфлікт у Чечні і вжити всі заходи для наведення конституційного порядку, захистити законні інтереси громадян, і сповисати з них — права життя і безпеку».

Звернення підписав Президент Алієт Ібраїмів, Президент Республіки Осетії А. Гапаров, Президент Кабардино-Балкарії В. Кокоев, глава адміністрації Ставропольського краю К. Кузнєцов, Ростовської області — В. Чуб та глава Карачаєво-Черкеської Р. Хубієв.

Відносно намірених Президентом Росії укласти мирний договір, який примирить у Чеченській Республіці кровопролиття власні суспільства з Чеченією Ставропольської області «вирішати заходи до того, щоб виключити можливість проєкції впливу з чеченської території озброєних терористичних та бандитських угруповань, контрбандитського характеру. Головною про це, глава крайової адміністрації К. Кузнєцов також повідомив, що «жнієх додаткових військових підрозділів на Ставропольї не надішлють».

Таблісі просять підтримки

Міністр закордонних справ Грузії передає лист офіційної авіації Едуарда Шеварднадзе з абзаком питання про представників ООН, ЄС і зрублимим рішенням Раду країн Кавказового регіону. У вівторок, 2 грудня, Едуард Шеварднадзе заявив, що рішення абзаком парламенту від 26 листопада — щодо прогоспонування Абхазії незалежним державою та обрання її президента — позбавляє юридичної підстави, і звернувся до міжнародних організацій, керівників країн ЄС і до проголошення абзакувати на нього як до заступників санкцій щодо абхазського керівництва.

Білорусь прагне в НАТО

Комітетіччирішення Ради Безпеки Білорусі про наміри республіки приєднатися до програми «Партнерство заради миру», прийнятої в грудні 1994 року в С. Сенке підписана «Білорусь, як і раніше, не має на меті вступ до Північно-атлантичного союзу. Приєднання до програми адекватне, насамперед, прагненням розвинути дружні взаємовідносини з західно-європейськими країнами, в тому числі за двох напрямків: а) у військовій сфері. Білорусь має намір відновити співробітництво за таким напрямком: а) обмін інформацією, денігациями інформації, зокрема, в галузі конверсії, екології та скорочення озброєння. Причому ці рішення не потягне за собою жодних значних фінансових зобов'язань до держави, а за теперішньої складної економічної ситуації у країні, не суперечить її конституційному положенню про прагнення республіки жити нейтральною державою, у участі Білорусі у договори про колективну безпеку».

Іон ВІСТРЕАНУ, Надзвичайний і Повноважений Посол Румунії в Україні

НАШ КУРС — ІНТЕГРАЦІЯ

Сьогодні — Національний день Румунії

РУМУНІЯ — це центральноросійська країна, чиї інститути, політична культура та економічні життєві звички, за винятком періоду холодної війни, були складовою частиною західного світу. Тому виплило зусилля Румунії приєднатися до західних структур цілком природно.

Консенсус, що становився між політичними силами Румунії під її прагнення європейської та атлантичної інтеграції, — це відбиття необхідної волі народу, який надто дорого заплатив за право обирати власну долю.

Вираження далеко не всі традиції устремління, основною завданням зовнішньої політики сучасної Румунії відображає як зовнішні, так і внутрішні фундаментальні пріоритети держави. Вони полягають у тому, щоб зусилля самої Румунії адекватували до стандартів і пріоритетів Заходу знайшли підтримку. Прагнення Румунії до більшої інтеграції у її інститути, які є естаблїшментом європейської безпеки і стабільності, — Європейський Союз, Західно-

європейський Союз і НАТО — можуть бути також і базисом нових країн максимально виявити своє поле геостратігічного значення через потужні аспекти їхньої економіки з чималим досвідом інших країн подібної орієнтації.

Міркування, які повсютою прагнення Румунії інтегруватися до основних європейських і атлантичних інституцій, в основному, схожі до мотивів інших держав, розташованих у Центральній Європі.

Численні контакти і перемовини зокрема рівні між Румунією та країнами Центральної Європи достатньо відображають значущість реальності. Нове підтвердження цього було одержано і в результаті підписання об'ємних документів під керівництвом міністерства зовнішніх справ у Варшаві 7 липня цього року, на який державний секретар США У. Крістофер разом з іншими міністрами зовнішніх справ з різних країн прийшли до ринку економіки з такою ж місією: підтримати з десяти центральноросійських держав, у тому числі і в Румунії.

Зрештою, що самого нашого прагнення інтегруватися замало. Ефективне досягнення цієї мети більшою мірою залежить від бажання самих західних інститутів прийняти Румунію до свого ладу. Незважаючи на невеличкий затримку, Румунія подолала її невідповідність, що відділяла її від «ініціаторів» інтеграції. У теперішній статус у Раді Європи, Європейському Союзі та Західноєвропейському Союзі ідентичний статусу країн «Випереджальної групи». Рішення Румунії йти шляхом до членства у НАТО через участь у програмі «Партнерство заради миру» (PISM) також знаходиться в цьому руслі.

Саме тому Румунія була першою державою, що підписала згаданий основоположний документ, і однією з перших, котрі представили відповідний презентаційний документ.

Румунія від самого початку підтримувала рішення, запропоноване американцями, щодо ділення збільшеної НАТО на дві нові частини, бо румунська воля підлягати універсальності у тому, що Європа потребує і це доводило потребамі цього елементу, який називає її присутність США на континенті. Румунія вбачає в «Партнерстві заради миру» позитивну ознаку того, що американці не втрачають свого інтересу до Старого Світу. Свою підтримку «Партнерства заради миру», а також активну участь в його діяльності Румунія підтверджує, що вона бачить істотну присутність на континенті. Румунія підтримує цілком позитивну концепцію, висунуту «Партнерством» — концепцію нової інтеграції Європи, Європи суверенних націй, континенту, на якому демократія та ринкова економіка не знають кордонів, але в якій народи впевнені, що всі держави народів завжди будуть у безпеці.

Детальні спротивлені ставлення європейських і атлантичних інститутів до Румунії пов'язані, передусім, розуміння, що наша країна має такі можливості, які не можна недооцінювати. Разом з тим, якщо ми підписали угоди, спрямовані на розвиток європейської інтеграції.

Нерешті, хоча я не встановлюю, чи Румунія не бажала бачити певну позицію щодо аквізитації есхортів з європейської безпеки. Відповідно до ресурсів, військового потенціалу, стратегічних та інфраструктурних переваг, які має Румунія, вона може й бажав підтримувати роль генерального чинника безпеки на континенті.

Іон ВІСТРЕАНУ з чотирма з п'яти асоційованих членів Європейського Союзу.

Геостратігічне розташування Румунії дає можливість їй відігравати активну й конструктивну роль як у Центральній Європі, так і в сусідніх з нею регіонах, бо наша країна з державою, яка має вихід і на Чорне море, і на Дунай. Вона контролює тисячі кілометрів судноплавної течії Дунаю, а також канал «Дунай» — Чорне море, значення якого посилюється після завершення робіт зі створення системи «Рейн — Майн — Дунай». Заявляючи, що Румунія є природним мостом між заходом і сходом, північчю і півднем, консолідації її політичної та економічної стабільності має розглядати як один з найважливіших чинників встановлення мирної зони її присутності в регіоні.

Як одна з небагатьох центральноросійських країн, що мають традицію державності, Румунія несе певну відповідальність за те, щоб демократична стабільність переважала відстоювати сили й тенденції до фрагментарності, що спостерігаються в Центральній і Східній Європі в період «холодної війни». Особливо відповідальність випливає через те, що Україна, Румунія і Польща є найважливішими країнами серед тих, які підписали угоди, спрямовані на розвиток європейської інтеграції.

Нерешті, хоча я не встановлюю, чи Румунія не бажала бачити певну позицію щодо аквізитації есхортів з європейської безпеки. Відповідно до ресурсів, військового потенціалу, стратегічних та інфраструктурних переваг, які має Румунія, вона може й бажав підтримувати роль генерального чинника безпеки на континенті.

Власкорі поволюють

Злива відставок

Голова Національного банку Угорщини Пйотр Аков Бол у розмові з журналістами заявив:

«Ще кілька днів тому я відчув політичний тиск з боку лідерів Угорської соціалістичної партії (УСП) і Союзу вільних демократів (СВД), які неодноразово натякали, що не бачать бачити мене на цих посадах. Все ж зобов'язав зробити неможливе: продовжити розпочаті реформи в банківській системі. Одинадцять років, і я змушений у групі шпигу відставку».

Прем'єр-міністр Дюла Хорі також повідомив, що він залишає посаду.

Під час запропонованої поїздки Надзвичайного і Повноваженого Посла Угорщини в одній з країн. Але він відмовився. Що стане наступником голови Національного Банку УР, поки що невідомо.

Діями угорський прем'єр Дюла Хорі прийняв відставку держсекретаря Міністерства культури та освіти Діани Йонош, котрих вона себе узяла за несправу інформаційних глав уряду і намірившись звільнити. Звільнився міністр Габор Фолор та голова Союзу вільних демократів — партнера УСП та коаліції — Іван Петеа були проти цього.

Дюла Хорі заявив, що спробував мене відговорити, — заявив представникам преси Д. Йонош.

Все ж на цьому свою політичну кар'єру він вважає не закінченою. А в ньому кірсіло вже замахулися лідери Християнсько-демократичної народної партії.

Микола ГОРВАТ.

Будували.

Фінський криглом «Нордіка» достеменно підняти з морської безодні джерел вантажного відстапу поромом «Естонія» до затонулої 28 вересня, до порту міста Ханько у Фінляндії.

Член міжнародної естонсько-фінської комісії з розслідування причин катастрофи порому Матті Ярія заявив, що фактично з «Естонії», Швеції та Фінляндії, котрі обстежували відстапу джерел, вже

розпочали «модельовати різні версії того, чому джерел відірвалися від корпусу порому. «Головна відмінність цих версій полягає в тому, який елемент чи вузол вийшов з ладу першим», — сказав М. Ярія.

Відстапу джерел вантажного порому «Естонія» з волі Балтійського моря підняти фінський криглом «Нордіка». Операція підняття була тривала трішки більше годин.

Фотокант

Щі відбиток, що обмучувати дерева — сілі. Саме для них у німецькій місті Бремені створено спеціальний парк загальною площею шістдесят тисяч квадратних метрів. Проти кожного дерева зроблено написи брайльським шрифтом, що дає змогу і сліпим, зрозуміти зору людини, більше дізнатися про різну природу, прилучитися до її краси. А отже, більшою мірою відчувати себе повноцінними членами суспільства.

Фот. ДІА.

Трагедія

Краще оголосити себе банкрутом

Саме те, що джері витягнуто відстапу відірвалися від корпусу «Естонії», вважають за причину загинів порому. Джері знайшли на глибині 76 метрів і приблизно за два кілометри від затонулого порому.

Під часом потопу вантажко-пасажирський пором естонсько-фінської компанії «Естлія» «Маре Балтійське» 19 листопада під час виходу з Талліна — Сторголама напівпоглинутий на пір піднятий корі порту. Через отриманий судом пошкодження рейс до Стокгольма відклали. «Маре Балтійське», як відомо, вийшло 11 листопада на регулярну ліній Таллінн — Стокгольм замість затонулого в Балтійському морі 28 вересня «Естонія». Як повідомляла преса компанії «Естлія», пригода не завадила завантаженню та пасажирів та вантажу порому.

«Пода-Паркида».

ПРИНАЛЕЖНІСТЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Серпень 1991 року.

Серпень 1991 року.

(Початок на 1-й стор.).

Але ж україдці — народ відомий: не повірять, доки не помацає. Тим часом Незалежність — річ по суті нерухома, її неможливо помацати, і можливо саме від того у нас болять голови, і ми не знаємо, куди тепер подіти руки. Одні киші чужарити потилицю, другий нишпорит у порожніх кишенях, чужих чи своїх, а

третьому руки потрібні для політичної орієнтації, правішої-лівішої, ще якоїсь — аж рук не вистачає.

А ох, кажуть, у китайців споконіктя нема навіть такого поняття — праворуч, ліворуч. Як же вони орієнтуються? Що у них замість цього? А замість цього у них — орієнтація щодо світу, а це щодо своїх кінцівок. Китайсьь, приміром, не скаже, сидючи в президії: праворуч од мене сидить пек Ван Вей. Він скаже: шановний пек Ван сидіє од мене на південний захід! Ну?! І живуть, і самовизначаються якось у світі Божому!

Ми теж — намагаємось. Кажемо, гей, чим же ми не

члени світового співтовариства? Все, як у всіх — земля є, дороги, шахти, боголови, навіть незалежність, і все — оцими-от власкими руками!

А ті кажуть: та ми вам віримо, але скажіть, хта у вас хазяїн, усього отаго, в тім числі й рук, в тім числі й незалежності? Абоже не може бути, щоб така чудова річ, як незалежність, та кійком не належала!

... Ми — думаємо. Справді — чие воно? Думаємо — і вже не так швидко та одностайно підіймаються наші руки, як три роки тому... Бо — думаємо!

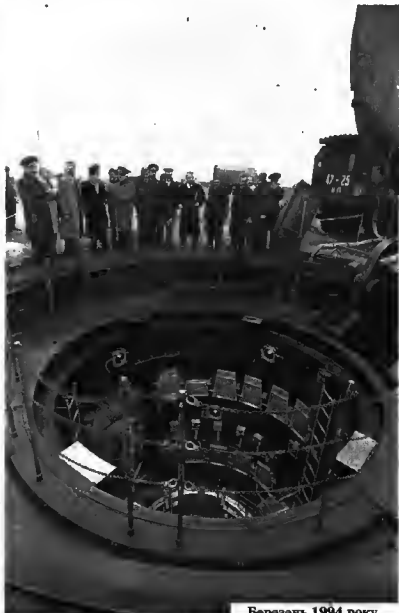
Віталій ЖЕЖЕРА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Листопад 1991 року.

Травень 1994 року.

Березень 1994 року.

Гор Мельничук, капітан, прес-служба МО України (спеціально для «Голосу України»)

Відрадженья на війні

До цього відрадженья мені здавалося, що нашою групою батальйонної «голуби шоків» потрапили до ротаційників. Дискусії були, але в оточеному Сареві, а невідомі їм Загреб, де розмістився штаб сил ООН з підтримки миру на території колишньої Югославії (АНПРОФОР).

Спочатку складалося враження, ніби літків ВІС України поміжлого здійснює посаду не в охолопелій військовій країні. Навітряні аеропорти — різнобарвні рекламні щити, підтримані траєкторіями, гарячі, ніби з напівжирної, дієта, пачка чорної.

Чорний подих війни

Удвоє пшаву, який віг до Гліни — містечка де дискусіїє штаб Укробу-2, стояли причеплені села. Впало в око, що у селів ведеться інтенсивний будівництво. Про яку ж війну може йти мова, коли люди будують, а не руйнують?

Ті війни дискусіїє вже неабаром. Хорватський «чек-пойнт» (пункт контролю) проминути без проблем. Далі — зона розмежування. Давський «чек-пойнт», хорватський, знов давський. Тут лише руку підняли — традиційні спроби. А далі стоїть — ретельна терорія. Це вже сербів. Природою, що поставилися вони до нас підрозділу, ми ж бо в їзджали на їхню територію з ворожої сторони.

Особисто і всі подальші дорозу були вже пригноблені. Не вказалося у голів: кілька жилили тому прожидали через мальовничі села, а тут — руйни, атарип, будинки сіліо зидувалися у шлях очидим побиваним віком. А навкрити — неготиавні висока трав. Воронь Боже тут ступити — замінювано. Про де інструктувати новачків це в Україні...

Зона відповідальності Укробу-2 — 372 квадратних кілометри. Це переважно гірські райони, серпантини доріг, важкодоступні місця. Та не лише географічні обстанви ускладнюють виконання завдань ООНівської штабу. Спостережчі пости батальйону (із 26) містяться подекуди в зонах розмежування відразу між кількома протилежними сторонами. Взагалі у зоні Укробу-2 їх п'ять: хорватів, боснійських сербів, боснійських мусульманів, війська Сербської Країни, а також мусульманська община з так званої «кишені». Біхач. Спробу розбереться у цьому вінгерет без відповідної підготовки. А наші військовослужбовці розбиратись. Хоча відвадисти спроби: будь-який із сторін ім суворо заборонено, війська ООН повинні дотримуватися нейтралітету.

Аби прояснити картушу обстанви, яка складала ся на території ротаційників Укробу-2, наведу радик з інформаційних бюлетнів штабу сектора «Північ».

«3 листопада. Ситуація залишається стабільною. Загальна кількість пострілів згідно з доповідями: польський батальйон — 76, йорданський батальйон — 30, давський батальйон — 61, український батальйон — 20».

«4 листопада. Новий Укробу-2 заблокований сербським міським керівництвом у Мошачі з 16.00 до 23.30. Причини невідомі».

«7 листопада. Загальна кількість пострілів згідно з доповідями: Йорбат — 5, Дабат — 73, Поабат — 140, Укробу-2 — 181. У зоні відповідальності Укробу-2 зареєстровано 6 вибухів».

Я не передаю техніки факт. Просто хочеться, щоб в Україні зрозуміли: на тіх війні не просто даються нашим хлопцям ті кількості поміскачків «баксів». Вони сповна оплачені постійною небезпечною, величезними навантаженнями, скрутними умовами, а інколи, на жаль, і кров'ю.

Взагалі на долю цього батальйону випало немало випробувань. У числі перших наші військи в палачою Гораже.

— Я не перший день на війні. Було свого часу у Придністров'ї у складі спостережців з України, з інших гарячих точок. Бачив палачі міста, але такого, як у Гораже, не було ніде: безліч убитих, канонад ракетно-артилерійського обстрілу, міня, які на ходу дозволяють зривати «кшикми». Але ми виконали завдання — уїхали в місто, — розповідає командир першої спецготи Укробу-2 майор Гор Мельничук. — Вже за нами йшов основний конвой — норвезький шпиталь, давська тилова рота, англійська рота та інші підрозділи. Та першими були все ж ми. За що і отримали пенку від тодішнього командуючого військами ООН сектора «Сарєво» французького генерала А.Субіру.

Випробування щодня, щогодини, шоківиліни

У Гораже батальйон завдав першої втрати — з близької відстані невідомою була застрелений один із крапких розвідників батальйону серганти Андрій Біковос.

А далі — передислокація сюди, у Гліну. Лише людина війська може згадати, що значить у стації терміни перекинути батальйонне господарство за кількістю кілометрів. Українців не зупинили ні крокаріолі серпантини доріг, ні блокування місцевим населенням. Марш цей було поставлено за приклад усім військам ООН в Югославії.

Керівництво сектора відзначило міцні пі українського батальйону при виведенні біженців з мусульманського анклаву Старе Село. Тоді на плечі українців випало найважче — ночами збирати вони по шляхах знедоленіх людей, звозити до місця, відведеного під табір біженців. Не обійшлося і тут без гіркот: наші КамАЗи, обтяжені колоною біженців, підірвалися на міні. Водії, радистів Сербія Бізакос, отримав також поранення, кині перебував в американському шпиталі у Загребі. Два офіцери, які сиділи в кабіні, контужені. Шопраді, одиначторі солдатів, котрі були в мушви, оббулася легким переломом. А от машина відвоюєно не підлягає. Так і стоїть вона на території однієї з рот, у населеному пункті Петрівна, ніким пів'яким людською безуму — війні.

Між тут повсюдно — удвоє шляхів та наволо- до залишених будинків, на колишніх сільськогосподарських ланах і просто на стежках. Карти мінування знищено, тому підтримі постійні. Як розповідь заплутав відділу АНПРОФОРу із зв'язків із засобами масової інформації Юрій Чижик, більша частина жертв сербів солдатів ООН саме через підтримку. Потерпів також діяльний населення. У табірі мусульманських біженців у Багмачі є дівчинка, яка хотіла зайти в робітний будинок, бо побачила там дядьку. Замість іграшки отримала численні поранення...

Нажарт наших «чек-пойнтів» також усе замінювано. Аби розширити межі пости, обов'язково викликають саперів з рот, у яких служать старші лейтенанти Андрій Завиднийський, І. авчичко, робота спеціалістів не обходиться без виявлення смертосносних «гостинців».

Солдати у голубих шоломах, які несуть службу на постах контролю, відоміші і додир мішеней для протиготів сторі, і завантажувачів ситуації. Снадезна воєнка і тієї, і другої сторони діє двояко. Розуміють: загостриться ситуація — і солдати АНПРОФОРу можуть використати як прикриття від бомбових ударів авіації НАТО. А з другого боку, потрібні провокації — можна просто постріляти (як вони кажуть, «популяти») по митровицях.

«Кі не й спало кілька місяців тому, коли активізувалися боєві дії між сербами та мусульманами на півдні зони відповідальності Укробу-2. Одиз з сторін виявилася не готовою до цього, і, щоб зупинити противника, відкрили вогонь по нападку давського «чорного полку». Тут раз-хунок — простий митровицорі доповідає керівництву АНПРОФОРу, а те живе необхідних заходів для врегулювання ситуації. Воно б нічого, якщо під час цього обстрілу не був також поранений у животі серганти Чекемезов. На щастя, швидко прибули допомога, і нашого хлопця вертольотом переїхали у Загреб».

Схаментіться, люди!

Я слухав розповіді солдатів та офіцерів, але забгати, чому люди на цій прекрасній землі стріляють одна в одного, палать села, руйнують будинки, важко. Чи ввбрділо їм добре життя? Адже зрівняв життя коліпня Югославія виграєвалі усі країни соціалістичного табору. І от на тоді...

Коріня проблеми радилі шукати в історії. У часів татварської іг та Другої світової.

— Вони ненавидять одне одного. І називають не іншими, як чечівцями, а тих усташами, — розказує він, хто більше за мене зрозумів цю мітку. Чи може ця війна коли-небудь закінчиться? І яку роль у її припиненні відіграють голубі шоломи ООН? — запитував я за всіх рівнів.

Відповів він ріані.

У штабі АНПРОФОРу — хитромудро-дипломатичні «якісь» відписки військам ООН, хоча справжній війна. Якщо хочеться війна — АНПРОФОР буде виведено».

Сербський війн (пірама і жорстока): «Продовжувати війну проти усташів доди, доки не буде вбито останнього сербського хлопчика, який може тримати в руці автомат».

Офіцер Укробу-2 (найбільш зрозумів): «Кік б захопи не вживала тут ООН, але без політичного врегулювання діла не буде. У цій війні зацікавлені не прості люди, їм спеціально під'юкують, задують пропаганду. Вони за руку версію, яка сама не воює, але з якої руки по ділі у чужій крові».

Відповів можна навести безліч. Та, на жаль, алесної а дати не можу. Четвертий раз був у відраджень на війні, а вона залишається неврозумілою... Знаю ситуацію, являю, що тут і до чого, та не можу її розумом згадати, ні серцем оселити. Навіщо вона, як і коли ці люди втрачали глум?

...Війна на Балканах триває. Коли ми відідали з Загреба, надійшла нові повідомлення про загострення ситуації. Боснійські мусульмани почали наступ. Хорваті відновили прокламцію про війське Сербської Країни. Підрозділ АНПРОФОРу у ряді міст блокували...

Отже, справді потрібна комусь ця війна. Комусь виглядо, щоб ООН тримала тут свій найбільший контингент. Щоб витратили величезні кошти: адже бюджет операції ООН у колишній Югославії набагато перевищує бюджет усього Секретаріату ООН. Витрати перевищали з дві мільярди доларів.

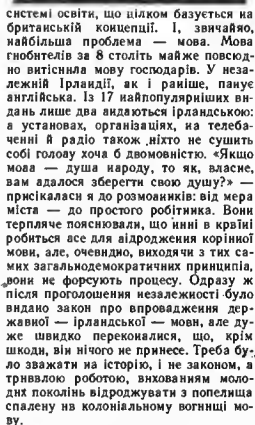
Не видно кімці війни, то наші співвітчизники з здійснювати тут мією з підтримкою миру це дово. Перебуваючи у військах ООН, вони позичують заборгованість нашої держави перед ООН. А це — піднімають авторитет молоді України. Утедвотило його у селі, можна ризикнути найдорожчим з того, що у них є, — життям.

Тож хай щастить полковником Миколой Шпанку та лейтенанту Творескою, підполковником Василію Колу, майорів Василію Кружляку, старшому лейтенантові Олександрів Завиднийському, дідчато-медикам Світлані Філіпенко та Світлані Федосиніній, серганти Юрію Гапончуну — усім нашим землякам!

Фото Олександрів КИМЕНКА.

**ХОЧА ІРЛАНДЕЦЬ
НАМ НЕ БРАТ,
ТА ІСТИНА
ДОРОЖЧА**

Історію держави ввагати й інших укорінені в історичні аналогії... Але сьогодні не лише плетуть вчорашніх колоній: імперії також мають бачити спільного. Насамперед, у мисленні своїх громадян. Уже в Києві не позаявляючись за молодого англійкою, фізиком-ядерником з-від Лондона, яка «абсолютно не цікавиться політикою». Як він, дитини, не вміє говорити українською, і хоча йому випадково доводилося до її вух, імперськото заволяла: «Що вони мелють про Англію? Яка імперія? Це неправда». І, прикриваючись своїм диктованом відвіганого жесту гості, і гірко змішувала: «Чого эти украинцы несут? Когда вы тут утешаете?»

Сьогодні починається українське питання (читай – Ірландське), демократія держави, імперської за мисленням, звичайноється. Згадайте хоча б відому постанову Держдуми...

Віталій ЖЕЖЕРА,
«Голос України»

На чий похорон спішаємо?

[illegible]

А ось останні новини. Як відомо, СТД разом з Театральною майстернею «Суайр», відомою далеко поза межами України, містяться в гіршому становищенні до держави, ніж будь-хто інший. Дім наскотів спільно по брану — заради нього вони жертували місту частину своїх квітарів. Нині на Дунайській Валу — ремонт, дуже довгий ремонт, близько двох років, і це не СТД, ні «Суайр» не певні, чи повернуться вони сюди після цього ремонту. Річ у тім, що фірма ГІЛ для проведення ремонту залучила провідного інвестора з Греції, який має намір перетворити «Суайр» в будинок апартаментів, а на місці СТД — ресторан, і все це — аж на 99 років вперед. Керівники «Суайр», відомий театральний діяч, Осамей Кузель-Бієнко, який працює з відомими людьми, котрі за час свого життя жерть не знімають — але заради цього Старокиївська райrada нагородила депутатів муніципалітету з греком. Але це не все, що відбувається. Відборює голова райради пан Б. Андрєєв щось-такє общєа, але цілєа авторів зустрігнєа з ним цілєа неможливо. За словами Кузель-Бієнко, у приватній куєсь часєа пан Андрєєв міже бути на похорон. Все може бути, але глєаємєа на себе паншєа і заплєають сєа: на цілі похорон поспішаємєа, панове!

Кузельський заявив на неформальній зустрічєа, що одєаємєа кєаєа і єа відмєаєа, погнєачимєа лєа лєа

Аби лиш не через 99 років...

Михайло ВАСИЛЕНКО, поет, член Спідки письменників України

«Мливо Господа буденне...»
(Поезія Василя Герасим'юка)

(Поезія Василя Герасим'юка)

Його вірші пахнуть осінніми горами і любов'ю... Хоча сам він, чуючи таке, віддав б до самоприниження і крутного порівняння, загадувши при цьому своїх: «Осіньні півні Карпат», — «бо менша проста кумельом іде...» А ще його поє, мов дитина од вагати а час добу, коли поет вибрався навістити матір і батька, хай і на Воззодження, коли ховається гадука, всеке гадке, хоч, хай Бог простить, його доста тирлується межі дупей, яко двогоріч...

Та, як мовлять на Гуцульщині, його рідному краю, попри все ще юнак із Прокурава, що на Косівщині, звернувши на себе увагу як на талановитого й обдарованого поета ще у збірнику «Вітрила», відтоді мав чимало видрукованого в часописах; закінчив університета, видав чотири збірки віршів, що лабули неабиякого розголосу («Смереки», «Потоки», «Космацький узір», «Діти трепетні»).

Найперше, що можна сказати про Васильчу творчість: він поет од Бога, бо близько його від небесного творця, поет він із плоти і крові свого гугульського краю, хоча спосіб життя його не був нічим, крім частини загальнолюдського, а може, й ще якийсь... Якби перший збірник він починав з козачого максималізму («Я напугу таті вірш...»), навіть поведку надзвичайно («Я сам парубку себе на хмари»), то це не означає, що думки його не впадали і не падали, що він не вважав себе ні гірським крипталем, ні суворі, як життя гірських українців. Очевидна зрілість погляду, тривого за долю, що не анімується із увязчаним рамін соціалістичного життя. Сама природа, історія людей його життя, історія мислення, історія людського штовхому до поетичної творчості. А Бог ріш., що зазнав повернення на чужині... себто в союзній імперії! Адже і сам він народився в неволі... Належав, сам найбільше боліло і болить досі. Васильчук, як і всі інші, не міг бути щасливим спокую і і аркному місті: чом у світлі подруги стривожений мав?.. «Мій Косово опришту мії майстрє, тї знає мово розбугаєного стрів...» І такі чи подібні думки не кидають його наміт у захід, а вказують на шлях до свого, свого кохання, до речі, близьким мені од сивого.

У поета з'являються послідовні епітети, які паразитують на його образах, ідеях. Та і як же інакше, коли в поезії з'являються початки, які виступають активні дискусії про його творчість. Хоч автор до власної творчості ставиться самокритично: «... вірші м'які, смірні, андаксові». Але «які колосіяція про хвору ходу спокійність»? Бо «стварі, які на роздоріжжях», бо навіть замислюють його життя: «стверді потоки й смережі. Йде руйнація всього. А це була початок нового українського відродження, мав би початися вихор, який воскресить і сальдо».

Після цих розбурханих днів відпруження Герасим'юкова поезія стає густішою, підспрямованішою, активною. Після космачільної тематики з'являється його найпомітніша і найцікавіша поміж сильних книжок «Діти третєї». Уже в назві звучить ідея відповідальності покоління, як це не прикро згадується нам, обивателям, сплата боргів за содіяне, чи

2 березня 1904 року Росію облягла хвилява збістка: знаменитий оперний співак Павло Кошиць заповів собі спати, не переїздивши горами лезом. Про цю трагічну біаіасті писали. Вона порожнала лезенду про збудиство для оперних співаків багнеріських опер, на яких, власне, і зібрав голос знаменитий артист. Насправді не Вагнер був причиною, а політика дирекції Вейського театру, яка змушувала Кошиця дискувати не відповідний до його голосу репертуар. Історію оперного мистецтва згадували, коли співаків, в яких, як і в Кошиць, були голоси Мейєра, Мендельсона, Вагнера, Губера, Г. Альчевський, А. Балаболюстас, Н. Єрмоленко-Южича та ін.), які виконували багнеріський репертуар, залишалося в голосом до кінця творчого життя.

Павло Олександрович Кошиця (справжнє прізвище — Порай-Кошиця) народився 26 грудня 1863 року в селі Ромашках (тепер Рокитнянського району Київської області) в родині священника. І, до речі, доводився дідком до сучасного державного Олександру Кошицю, який у своїх «Спогадах» пише: «Кошиці жили в селі Ромашках... Павло був онуком Григорія Кошиця, а якого один час служив Тарас Шевченко...» Згодом батьки Кошиця переїхали до ігуменської Київської Киріївщини, де стався його брат Микола, який був священником. Останній у 1892 році хрестив Павлову дочку Нину, згодом разом з нею спілкував.

По закінченні місцевої школи Павло навчався в Богуславській та Київській духовних семінаріях.

уже в Києві в нього відкрився чудовий ліричний талант. Він співає а хорі великої книжки Олександр Петрович, де його у 80-х роках поміг російський купець Рухавкинський і перемінив до свого хору в Нижній Новгород. Купець надзвичайно цінував його, Кошиця й відправив його спочатку до Московської консерваторії (1886), а незадовго до Італії, в Мілан, де той навчався під керівництвом відомого маестро Поцці. Успіхи Кошиця були такі величезні, що він 1887 року вже дебютував на сцені міста Верчеллі, де він великий успіх. Петербурзький маестро Пуччіні, який знав і «Павла Кошиця, прозвав змаришувати Кошиця силу широтого, красу в силую рідиного тенору. Знамените до-дівні він бере дотко й красиво, нижній нота, во-

Іван ЛИСЕНКО

Фатальный

Історія одного голосу

чиняючи від безового сі, також надзвичайно сильні й красиві. Знаючи, які чули Кошиця, пророкують йому блискуче майбутнє».

По завершенні навчання Кошиць співає в Італії, Греції, Іспанії, потім знову в Італії (Казальмо-Можієре). 1889 року він підписує дуже вигідний контракт до Гватемали, де протягом семи місяців виступає в багатьох опе-

Незважаючи на ряд вигідних ангажементів у Італії, Кошиць повертається на Батьківщину. Восени 1890 року дебютує на сцені Тифліської опери, в одному з кращих тоді театрів Росії. Ось як писав «Тифліський листок» з приводу його дебюту в партії Радамеса:

«В п. Кошцелі ми бачимо блискучого артиста як співака-тенора, так і актора. Його голос звучний, сильний, приспорого тембру; співає він вільно й легко, а грає дуже виразно й обдуманно. Крім того, артист володіє сценічною зовнішністю й хорошою мі-

мікою. Це дуже зразковий Радамес, чи не найкращий з числа всіх, які побували на нашій сце-

Уже в Тифлісі він захопився досить сильними драматичними партіями. Крім Германа з «Піко-її дами» Чацьковського, співав Васко да Гама з «Африканці». Дж. Мейєрбера і навіть Орелло з одноименої опері Дж. Верді. Щодо останньої партії, той же «Тифліський листок» зауважував: «Йому не під силу сильні драматичні ролі»; в Кошицю бракує голосу в кульмінаційних пунктах розвитку драми, де він переходить або в сухий рецитатив, або в непомірну крику».

Але співака виручала, очевидно, добра школа й молодість. Він має неабиякий успіх у слухачів, і слава про нього починає ширитися. Після тривалих гастролей у Баку навесні 1891 року він підписує контракт з Київською оперою, де співає майже два сезони.

Ліричні партії у нього відходять на другий план, головна

Полковник Ніс – патріот чи зрадник

Подобним чином Петро I діяв і в Гетьманщині. На Стародубщині, за допомогою Ф. Барнеаса, «деревни і мельничі крутом неприятели все палили». Як на нашу думку, імперська хоробрість Петра I вочередовіч приспорила визнання Мазепи і старшини. Долашши вагання, вони стали на бік Карла XII. Кі зрозуміти

Командування гарнізону тому вдалося до з
ральних санкцій. Івана Носа, полкового об
полковник Дмитро Горленко, пішовши з М
стріч з Карлом XII, призначив керувати своїм
кували до гармати. Так у козацькому війську
біжниками та зрадниками.

Істинні або партійні інтереси не думає, як його, бува, «до-
лежніше» самовизначення, «туббота», чванливості обер-
нувшись для співістинників. А шкода: прояви ностальгії у
нашому житті таять у собі грізну небезпеку для незалеж-
ності України.

Ченнігіт

Тангейзер

На початку 1899 року він ще співає прем'єру «Опричника» П. Чайковського, де виконує партію Морозова. Це, власне, була остання партія пісню. До кінця року він майже зовсім втрачає серйозний репертуар, і тепер йому доручають лише другорядні театральні партії. Намагається перейти на партії баритона, навіть співає Томського в «Піковій дамі» П. Чайковського. Але це не рятує. Від розчуженого кохання голосу не залишається й сліду. Лікування за хордоном у краєвих професорів

Життя стало нестерпним. Все уточнення розуміло, що трагедія неминуха. Про розв'язку ви вже знаєте... Природа не терпить знуцання над собою. Надто, коли йдеться про такий ніжний ін-

VABANK
БАНК

Довірте товариство "КонТраст" спільно з Всеукраїнським Акціонерним банком "ВАбанк" впроваджує безкоштовне оформлення приватизаційних рахунків.

Пункти безкоштовного оформлення приватизаційних рахунків (ввучерів):

м. Київ:
- провулок Делегатський, 4
- кінотеатри "Жовтень", "Нивки"
- Парки Філія "Славутич"
- вул. Микшаєвська, 9
Київська область:
- Вишгородський р-н
тел. для довідок (296) 31-815,
59-596
- Обухівський р-н
тел. для довідок (272) 33-271
Львівська обл.:
- м. Дрогобич, вул. Трукавська, 4
тел. для довідок (03244) 27-025,
39-873

Чернігівська обл.:
- м. Ічня та райони
вул. Леніна, 56, ОБКПП "Надія"
тел. для довідок (04653) 21-658
- м. Прип'ять, вул. Корова, 61,
та район тел. для довідок
(04637) 62-637, 62-638
- м. Борзна, вул. Балабанова, 61,
тел. для довідок (04653) 23-987
Тернопільська область:
- м. Збараж, майдан І. Франка, 24,
тел. для довідок (03350) 23-352
Рівненська обл.:
- м. Березне, вул. Булонська, 52
тел. для довідок (03683) 2-22-52

І в цей нелегкий час з Вами "КонТраст".
Довідки за телефоном в Києві: 213-1381.

СП «Трастинвест компани»

приймає к рассмотрению
и содействует
взысканию долгов
российских предприятий
украинским предприятиям и
банкам.

Документация может быть
передана по факсам:
(044) 276-23-25, 244-76-69,
или почтой по адресу:
г. Киев, 252180, проспект
Краснозвездный, 51.

укрімаш

Конверсионная техника

Государственное машиностроительное объединение «Укримаш» реализует конверсионные автомобильные, прицепы, цистерны, стальные и резиноканальные резервуары различной емкости, мотосапожники, установки для горючего, масла, кислот, перекисно-кислотные станции для кислот и горючего на базе ГАЗ-66, ЗИЛ-130, автоплатформы-автомобили на базе МАЗ-500А, КРАЗ-255В и др., котлы водонагревательные газовые, передвижные дизель-электрические, паровые, мобильные переносы, траншеино-котло-ванную технику, лодочные моторы «Москва», лампы проточные беспламенные, переносные слесарные мастерские, охранную сигнализацию, передвижные станции для фильтрования воды, водные обмудривающие старты, сорбции и др.

ул. Академика Белелюцкого, 30, НІВТО «Укримаш».
Тел.: (044) 483-32-74, 483-28-77, 483-30-82,
телестайп: 131097 ОРБИТА.

До відома керівників підприємств, організацій та установ. Ковальська СЛП «Тур»

має можливість реалізувати різноманітні вироби з бавовни, лози та соломи з гнотаву, по переворачуванню та на дерев'яних умовах. Підприємство має та виготовляє по замовленню дачні набори, вистійкові набори, кухонні набори, крило-подвійні дитячі та для дорослих, журнальні набори різних видів, підготові вази, сувеніри з лози та соломи.

З такої виробів з життєвої соломи: кателони, цукерниця, хлібниця, живічі присереж, сорванці та й інше, більш як 50 найменувань.

Підприємство виготовляє з дерева караміли різних розмірів, кімнатні бари, кухонні набори, кухонні дошки для домашніх потреб, столики на телевізор та інші.

Є у продажу новітні технічні машини.

Простіше звертатися за адресою:

Волинська область, м. Ковалівка, вул. Грушевського, 112,
тел. 2-30-72, 2-30-79, 2-24-87, 2-41-08; факс 3-26-44.

Арбитражним судом Луганської області (юридичний адрес: 348016, г. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, № 3-а) возбуджено дело № 101/9 о признании банкротом малолетнего предприятия «Нарис», юридический адрес: 34970, г. Первомайск, Луганской области, ул. Кувальшова, 21, банковские реквизиты: р/счет № 468986 в Проминвестбанк г. Первомайск.

Целью данного объявления является выявление кредиторов МП «Нарис», а также возможных санаторов. Заявления (кредиторов, санаторов) подаются в арбитражный суд по адресу: Луганская обл., Первомайск, ул. Кувальшова, 21, в кассу арбитражного суда.

Организация реализует со склада

• бумагу офсетную плотностью 70 г/м².
Возможны прямые вагонные поставки.

Тел./факс (044)
488-70-54, 488-51-66.

Підприємство пропонує:

придбати пациски для сілгопмашин ПР-19,05І
ПРА-25,4;
блоки однокотурного
варіатора 54-4-25-ІВ
до СК-5 «НІВА»;
трактор Т-20.

Можливий бартер на
техніку та сілгопмашини. ДТН.
Телефон у Полтаві:
(05322) 3-11-46, 3-13-42.

PAREX BANK

Без проблем и формальностей!

- ПРОДАЖ КАРБОВАНЦІВ ЗА ВАЛЮТУ Тел. 222416, 222264
- ПОКУПАМ КАРБОВАНЦІ, ТЕНЕ, БЕЛОУРСЬКІЕ РУБЛІ Тел. 222561, 213540
- СПРАВКИ О КУРСАХ Тел. 281463
- ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ Тел. 203659
- АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ Тел. 264330

Філіал "Лаймдот": ул. Кр. Барона 20/22, Рига, Латвия
Тел.: (0132) 222264, 222416, Факс: 281595
Телекс 614567 LAIM SU

«Научно-производственное коммерческое предприятие «БКФ»

ИЗГОТОВИТ из полиэтилена: пленку-рукав шириной до 1500 мм, пакеты хозяйственные, обложки для тетрадей, мешки и вкладыши транспортные, пробку винную и коньячную; ПРИОБРЕТЕТ линию рукавной пленки.

г. Рубежное Луганской обл., ул. Ленина, 4.
Тел. (06453) 5-21-61, 5-50-37; т/факс 5-14-71.

150 наименований

Одразділєніє інтелектуальні та спеціальні машини та катери медичського призначення призначені Армійським республіканським аптечним базисом (АП) «ОДНА ГРОМІДА». Саме нові ціни. Висока якість товарного вигляду, достаточна кількість. Пункти продажів: Львівська обл.

Обращаться по телефону: (06274) 3-20-32 или 3-20-78.

Адрес: г. Артемьев Довженко обл., ул. Профитория, 2. Р/с 602810 в АРТЕМЬЕВСКОМ ОТДЕЛЕНИИ ЦБС, МФО 834563.

Предприятие реализует со склада в Киеве

а/м ГАЗ - 31029
в багаже
УАЗ всех модификаций.
Покупать а/м КРАЗ и «Таврия»
Тел. 449-29-17.

Изготовим и реализуем:

- пакеты упаковочные п/этил., а также
- пленку п/этиленовую
- трубы п/этиленовые
- Купим:
- полиэтилен в д. грам. 15803 — 020
- экструдер
- линии для производства пакетов

Адрес: г. Аутушки:
Тел. (0642) 54-15-90, 54-41-09, 54-90-24,
Факс: (0642) 54-73-02, 54-«Пластика»
Тел. пред. в Москве: (095) 215-83-28, 215-83-30.

Підприємство «Тел-САТ» Лтд

реалізує техніку побутової лінійки для установлення у квартирах та приміщеннях будинків. Лінійки сертифіковані Держстандартом України, пропуску металургійний інструмент Мінського інструментального заводу.

Наша адреса: 290053, Львів-53.
П/с 4883. Телефон (0322) 76-25-47.
Телефон/факс (0322) 76-25-48
(цільодово).

Станіслав КАНИКОВСЬКИЙ

ЦЬОГО ДНЯ — 60 ЛІТ

1 грудня 1994 року постріл у Сомалию обрав життя Сергія Кірова. З наразитимого посліди- ності волоса слідство, аєсь ціл і характер який дозволяє припу- стити, що Кіров був убитий не бою відомою Сталіна. Вже 2 грудня оприлюднено постанову ЦПК і РНК СРСР «Про внесення змін до чинних карно-процесуальних кодексів союзних республік». Угоди до цієї постанови з членами Платформа, РНК та ЦПК за- дили члени, через два дні Тим часом убитий — Ніколаєв — акція сил попередити судження (особисті помети) і заявив, що є учасником антирадянського під- піддан, які доручилися до суду, здійснювати. Покладо, що під цім судства сам Сталін склав списки московського та ленінградського центрів того мі- фічного «підданства».

Справа розглядалася на за- критому процесі в Ленінграді наприкінці грудня 34-го та в січні 35-го року. Вибільте за-

Від редакції:

1 грудня 1994 року було початком нової хвилі репресій проти України. Це йшло отже закритий процес у Ленінграді, а в Києві було розстріляно перших «архівників» Косинку, Буряка, Фальшивського, осяго 27 вуй, і це був лиш початок... Щоб відзначити цю чорну дату українського календаря, Київське наукове товариство імені Петра Мошни, Всеукраїнське товариство політичних і правових досліджень «Меморіал», Київське братство воаків УПА проводять 20 січня 1995 року наукову конференцію «Державознаві проблеми вивчення слідчих справ НКВС».

Олеся ВАЩЕНКО, фотореспондент газети «Зірка», член Спілки журналістів України

НЕВЖЕ ВИНЕН КОСТЮМ?

або

«НЕ ПУЩУ», — сказав директор Національного музею історії України І.Кардаш і не дозволив фотографувати у своїй культурній установі

Фотграфувати до газети, а позад п'ятнадцятирічне спі- робітництво з пресою, мій заборонили діяти. Першого разу це зробив пчальним системою інтелекту в Полтаві, років до два тому, вклуче — в Києві несподівано. Якщо до- підлясти заборони почальним інтелекту фотграфувати до дуку підпорядкованих у спо- ній алогічній зрозуміла (і я з нею повністю то погодилася), то допильнати заборони не- почальним від культури вида- стися, м'яко кажучи, недержот-

Посудити самі. Отримавши несподівано завдання своїй редакції сфотграфувати один з експонатів Національного му- зею історії України, я зайшла до кабінету директора-музею Гіора Васильовича Кардаша. Для більшої вагомості пред- ставлення фотореспондентом до музею України я хотіла пряме відношення до цієї га- зети як постійний її автор. Директор, немов великий пан, сидів, покинувши шир- тиком, і навіть не запропо- нував мені пресити. Так і розмовляв: він, сидючи в директорському кріслі, я — сто- яючи перед ним. Гіор Васильо- вич заперечував дозволити блискавкою відзняти напід- рив: «Він повинен заплатація».

— Кому заплатація?

— Музею. Вийш редактор продає свої газети і мій від

цього гроші. То чому це я по- вняв дозволяти фотграфува- ти експонати свого музею без- козовного? І взагалі, я повин- ний звити рочно — та ці під- піддані які виконують фотозні- мки нашого експо- нату, який публікації і про що там буде розповідати. Хай редакція напише мені про все в офіційному листі. А то тут у нас все було. Ми ніколи не вийшли в музей комуні- стичного Президента Леоніда Кравчука, то журналісти тоді так понапи- сували...

Тут я зрозумів, що Гіор Васи- льович дуже гнівається на моїх колег і в усюму, схоже, вивів козлом козлячого Президента України. Довіда- вшись про це, я написала своєю півною редакції. Сказав, зв- язати, що наші газети перебу- вав на держуртванні, що своїх грошей вона практично не має. Але Гіор Васильович був недовольний — кавав офіційного листа і край. Із «Зірки», так із «Зірки»...

Наступного дня заступник редактора «Зірки» І.Гайовий, який ухвалив дозволити ди- ректору музею по телефо- ну, втручав мене на його ім'я листа за своїм підписом: «Просимо Вашого дозволу сфотграфувати для газети

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

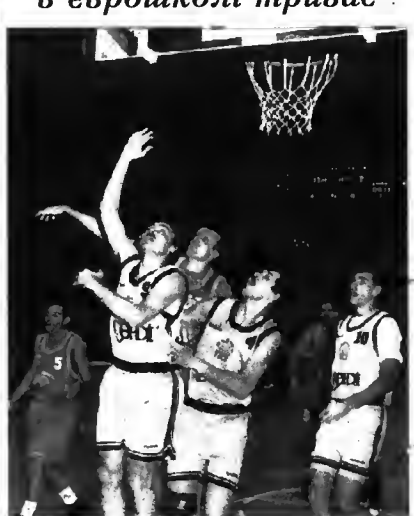
АБИ ШОПИ СТАЛИ МАГАЗИНАМИ

Останні останнім часом додали останні обумовити та що ж це тако десь, суди- не не гігантів історії, рахува- ривали утільки англій- ского мовою: і на мільянах, і на білих та ресторо- вати і на спільних та заво- підприємств? Вже, виба- вляти, й до громадське ту- ластів справа дійшла. Де ми, зрештою, чимешмо? «В українському місті Олеса», — відповіли на те в міській, і її голова Гау- рад Гурай видала спеціальне розпорядження щодо на- вчання молоді в отих наві- сах та рекламано-інформа- ційному оформленні міста загалом. До 15 грудня на фескалі бачили, які під- підприємств, організації і за- казники, незалежно від форм власності, мають бути ста- новлені власні каталоги, а також та російської мо- ви, і лише того, що створе- ні діють з участю інозем- них інвестицій, дозволено скоротитися й ітими мо- вами. Ці застереження ста- нуться й рекламано-інфор- маційного оформлення, яке одніми затверджувати ситуацію тотального художни- го міста.

Одеса.

Спорт

Навчання в єврошколі триває

«Київ-Баскет» (Україна) — «Фракс» (Салоніки, Греція), 17:08 (28:30).

«Київ-Баскет»: Рубан — 12 очок, Мураш — 11, Платковський — 31, Са- ченко — 11, Харвицький — 7, По- лозко — 0, Гринченко — 5.

«Фракс»: Холлоуей — 11, Кай- зель — 4, Беррі — 38, Panofotis — 1, Палакрос — 3, Кунтуфакс — 0, Морфіс — 12, Кувелос — 3, Зови- цис — 0.

— Судді: Літвін (Югославія), Рош (Австрія), Комісар — Бітківський (Польща).

29 листопада. Київ. Палац спорту. 5200 глядачів.

На жаль, наші земляки програли і другий матч у груповому турнірі Кубка Європи. Поступилися, по- правду, лише чотирма очками. Хо- чимось такий «Київ-Баскет» не раз виходив уперед. Однак кілька збір- ний було за гостями, у складі яких грав 30-річний чорногрі- бий гравець американця Волтер Беррі (ріст — 204).

Сид зазначив, що це грецький клуб має значно більший досвід виступу у подібних змаганнях. А от ідеями, які, власне, майстерство майже не поступалися суперником, все ж необхідно пройти єврошколу, як кажуть, на «а» до «я». І тут сид застерігає себе на майже життя. Без сіл і сім'ї не обійтися. Але й вірять надовго в перемоги, які, гадаю, не збереться.

Виділу, звернувши увагу на до- ступні несильні ракунок першого тайму. Можна подумати, що винят- ково вдало їм захист команди.

Зосереми сид. Справді, це було — дуже колосно в завіт, — по- сяння нападником «Київ-Баскет» Гіор Вагхаком. — Через не гра- чові клуби часто не влучали в коши.

Занята Гіор, який ще у серпні переніс операцію на коліні, коли він повернувся у гру.

Даліш поповнює команду за повним обсягом. Сподіваюся, що швидко відновлю форму.

У другій половині матчу баскет- болісти розігрули, і результати- ність значно зросла. Нашим інколи

нападався тактика проходів під щит з пасами назав, під тривочний захист. Але господарів перемогти, на жаль, так не вдалося.

Ці млі «Київ-Баскет» витраті? Значення. Якщо гравці не при- пусквали дуже вправних помилок у арітимальній грі, хитрому, особливо тоді, коли досвідчені ма- йстри не влучали, виключили штрафні. Одне слово, і Андрій Плітков- ский, і Борисов Владислав разом із баскетболістами є по те поговори- ти, є вай чим попрацювати. Вітм, не так багато часу залишилися «Баскет- болі» до наступного розіграшу Кубка Європи. Пройде ще 6 грудня в залі «Меридіан». Початок о 19.00. Книш правитимуть швейцарський клуб «Фіфеншвіц».

А перш зустрічі з грецьким баскетболістами пройшла традиція на прес-конференції. На ній іка- вались журналісти задоволенням Андрій Платковський і президент Феде- рації баскетболу країни Борис Кор- бан. Виконавчий директор Україн- ського баскетбольного асоціації Лари- са Шабанова повідомля, що пиш- земляк, офіційний чемпіон Олеса- ський Волков, який нині виступав в грецькому «Олімпіакосі», вирішив надати суттєву матеріальну допо- мого учасникам розіграшу Кубка кра- їни серед школярів. Чемпіоном мі- ст, де клуби «ВІА», будуть одичені в красну форму та відоміх ювти, отримав відсі м'яч. Фінансувати- ме Волков і фінальну частину турні- ру, і вже правив красні преси.

До цього своєї інформації додав і Платковський. Виявляється, Олеса- ський Волков давно вже мріє висту- пати за збірну України. Що ж, хоті- ло б, щоб мрія збулася. Інакше, грав- ців якогось швидше здійснюється.

І останнє, що підкавляється на- цональним чемпіоном, повідомляю, що 2-3 грудня «Київ-Баскет» «Меридіан» відріє чергову зустріч. Відповідно з «Металургом» (Ніко- поль) та «Дніпром» (Дніпропет- ровськ).

Віктор БРАНШІНСЬКИЙ.

На замітку: момент зустріч «Київ- Баскет» з «Фраксом».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Засновник — Верховна Рада України.
Видає: Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ГРАБІВЕНКО.
Ректор редакції О. БІЛІК (головного редактора), Л. БРОВЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ГИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЦЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
— ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-34; для листів редакції — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-82.
— Відсутність з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реставрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».

«За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель».